

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 januari 2018
(OR. en)

5382/18

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0287 (NLE)**

PECHE 13

NOT

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Komm. dok. nr: 13780/17 PECHE 414 + ADD 1-2 - COM(2017) 645 final

Ärende: Förslag till RÅDETS FÖRORDNING om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten samt om ändring av rådets förordning (EU) 2017/127
– Uttalanden

För delegationerna bifogas en förteckning över uttalanden från rådet, kommissionen och delegationerna.

Gemensamt uttalande om att stärka återhämtningen för ål (kommissionen och medlemsstaterna)

Kommissionen och medlemsstaterna,

som är medvetna om att tillståndet för ålbeståndet är kritiskt, vilket bekräftades på nytt av det senaste utlåtandet från Internationella havsforskningsrådet (Ices) av den 7 november 2017,

som noterar att ål har upptagits i förteckningen i bilaga II till Cites-konventionen och i bilaga II till konventionen om skydd av flyttande vilda djur,

som inser att akuta åtgärder behövs för att säkerställa att beståndet återhämtar sig i sitt naturliga utbredningsområde och att åtgärder som ytterligare minskar åldödligheten på grund av mänsklig påverkan under ålens alla livsstadier måste införas från och med 2018,

som beaktar att en tillfällig stängning av fisket efter ål med en total längd på 12 cm eller mer i unionens vatten i Ices-områden, inbegripet i Östersjön, har överenskommits inom ramen för förordningen om fiskemöjligheter för 2018, och att potentiell samverkan med de nationella förvaltningsplanerna för ål måste övervakas,

som konstaterar behovet av att samarbeta med tredjeländer, bl.a. genom den gemensamma fiskerikommissionen för Östersjön, för att säkerställa en omfattande och samordnad strategi för att beståndet ska kunna återhämta sig bland alla berörda parter,

som välkomnar AKFM:s beslut att utveckla och genomföra en förvaltningsplan för ål i Medelhavet tillsammans med länder utanför EU och understryker att EU har åtagit sig att lägga fram ett förslag i detta syfte vid AKFM:s årsmöte 2018,

som förstår att återhämtningen av beståndet kräver åtgärder i alla naturliga livsmiljöer för ål i EU och under alla stadier av ålens livscykel från glasålsstadiet till blankålsstadiet,

som stödjer att kommissionen ska inleda en extern utvärdering av ålförordningen i början av 2018 för att utvärdera dess effektivitet och bidrag till återhämtningen av beståndet av ål med hänsyn till en eventuell översyn, och som ska presentera resultaten av utvärderingen och dess slutsatser för rådet under det första kvartalet 2019,

som noterar att kommissionen ska lämna medlemsstaternas lägesrapporter om genomförandet av deras nationella förvaltningsplan för ål till en extern granskning senast den 30 juni 2018 för att kontrollera de tillhandahållna uppgifternas exakthet och lämplighet samt metoderna som använts för att beräkna dem och därmed säkerställa likvärdiga förutsättningar,

är överens om att stärka skyddet för beståndet av ål.

För detta ändamål ska följande åtgärder vidtas:

1. Medlemsstaterna ska fullt ut genomföra sina nationella förvaltningsplaner för ål och stärka dem, om så är relevant, genom att ytterligare minska de antropogena faktorer som påverkar dödligheten under alla stadier av ålens livscykel genom en kombination av åtgärder såsom att minska det kommersiella fisket, begränsa fritidsfisket, införa strukturella åtgärder för att göra floder framkomliga, förbättra livsmiljöerna i floderna och förflytta blankål från sjöar och vattendrag till vatten varifrån de fritt kan utvandra till Sargassohavet.
2. I de fall de nationella förvaltningsplanerna för ål inte uppfyller sina egna mål när det gäller fiskedödlighet och utvandring av biomassa eller i de fall då medlemsstater inte tillhandahåller tillräckliga uppgifter för att beräkna målnivåerna för fiskedödlighet och för utvandring, ska de berörda medlemsstaterna i sina interna åtgärder för ålfiske snarast möjligt vidta åtgärder som har motsvarande verkan som de som överenskommits i förordningen om fiskemöjligheter.
3. Medlemsstaterna ska granska nuvarande utsättningspraxis för att säkerställa att utsättning som finansieras med offentliga medel bidrar till att öka blankålsutvandringen i linje med målen i ålförordningen.

4. Medlemsstaterna ska beroende på vad som är tillämpligt förbättra kontrollen av ålfisket och ytterligare öka sina insatser när det gäller att bekämpa illegalt ålfiske och illegal handel med ål, i synnerhet glasål, och säkerställa att Cites-förbudet mot handel utanför EU efterlevs. Detta kan omfatta användning av lämpliga befintliga it-verktyg för att säkerställa spårbarheten för ål i alla livsstadier och till ålens slutliga handelsändamål, både när den används som människoföda direkt eller efter uppfödning inom vattenbruk, och när den används för utsättning, understödd vandring eller för fångst- och transportändamål.
5. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2018 lämna de lägesrapporter som föreskrivs i artikel 9 i förordning (EG) nr 1100/2007 om genomförandet av sina förvaltningsplaner.
6. Vidare ska medlemsstaterna senast den 30 september 2018 informera om vilka åtgärder de vidtar för att uppfylla sina åtaganden enligt punkterna 1–4 senast den 30 september 2018.
7. Medlemsstaterna ska, inom ramen för sin institutionella struktur, sträva efter att vart tredje år lägga fram lägesrapporter om genomförandet av sina förvaltningsplaner för ål, till dess att det finns starka vetenskapliga belägg på tecken på återhämtning för ålbeståndet i Europa.

Ål (DK och SE)

Danmark och Sverige stödjer den slutliga kompromissen om förordningen om fiskemöjligheter för 2018 och erkänner de många positiva delar och vikten av hela paketet inklusive genomförandet av avtalet mellan EU och Norge.

Danmark och Sverige beklagar emellertid resultatet i fråga om ål. Danmark och Sverige erkänner ålbeståndets dåliga tillstånd och noterar att lämpliga åtgärder behövs för alla stadier av ålens livscykel, men anser att den tillfälliga stängningen är obalanserad. De insatser som redan har gjorts tas inte i beaktande på lämpligt sätt. Danmark och Sverige kan inte se någon logik i varför ål under 12 cm, ål i Medelhavet samt fritidsfiske inte omfattas av åtgärderna.

Dessutom framgår det av bestämmelserna om ål att det behövs en djupgående analys av uppgifterna om ål. Danmark och Sverige är redo att arbeta tillsammans med kommissionen och övriga medlemsstater i detta avseende.

Vi uppskattar utvärderingen av ålförordningen och granskningen av medlemsstaternas lägesrapporter om genomförandet av deras nationella förvaltningsplaner för ål under 2018. Vi framhåller dessutom EU:s åtagande att lägga fram ett förslag till förvaltningsplan för ål i Medelhavet under 2018. Dessa initiativ kan – tillsammans med mer tillförlitliga uppgifter – bidra till en bättre grund för framtida beslut.

Förbättrad selektivitet i fisket efter torskfiskar i Keltiska havet (gruppen medlemsstater för nordvästliga vatten (UK, IE, FR, BE, NL och ES))

Medlemsstaterna konstaterar att selektiviteten i fisket efter torskfiskar i Keltiska havet måste förbättras ytterligare för att minska oönskade fångster av torsk, kolja och vitling.

Sådana åtgärder, som kan omfatta öknings i lyftets maskstorlek, selektiv trålutformning eller användning av selektiva anordningar såsom kvadratmaskade paneler, ska utarbetas av medlemsstaterna i de nordvästliga vattnens regionala grupp i partnerskap med den rådgivande nämnden. Rekommendationer om vilka åtgärder som är lämpliga att vidta ska lämnas av gruppen för nordvästliga vatten till kommissionen före utgången av maj 2018.

Förbättrad selektivitet i fisket efter havskräfta i Irländska sjön (UK och IE)

Irland och Förenade kungariket är medvetna om att selektiviteten i fisket efter havskräfta i Irländska sjön måste förbättras ytterligare för att man ska kunna minska de oönskade fångsterna av vitling. Dessa åtgärder bör bygga vidare på det omfattande arbete som Irland och Förenade kungariket redan har utfört under de senaste åren.

Åtgärderna, som kan innefatta en ökning maskstorleken i kalven, utformning av selektiva trålar eller användning av selektivitetsanordningar såsom nätstycken med kvadratiska maskor och sorteringsristar, kommer att utarbetas av Irland och Förenade kungariket i partnerskap med den rådgivande nämnden. Gruppen för nordvästliga vatten kommer senast i slutet av maj 2018 att till kommissionen lämna in rekommendationerna om vilka lämpliga åtgärder som bör vidtas.

Lämpliga bevarandeåtgärder för rödspätta i Ices-sektion 7a (Irländska sjön), rödspätta i Ices-sektionerna 7fg (Keltiska havet, Bristol-kanalen), rödspätta i Ices-sektionerna 7hjk (Keltiska havet, sydväst om Irland), vitling i Ices-sektion 7a (Irländska sjön), vitling i 5b och 6 (kommissionen och medlemsstaterna)

Kommissionen och medlemsstaterna är medvetna om att man måste beakta landningsskyldighetens effekter när fiskemöjligheterna för de olika bestånden fastställs. Detta omfattar också situationer där en väldigt låg TAC eller en TAC på noll skulle kunna leda till en förtida stängning av fiske på grund av situationer med begränsande arter vars kvot redan fyllts (choke-situationer).

De medlemsstater som samarbetar med den rådgivande nämnden inom de regionala grupperna åtar sig därför att vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa förekomsten av choke-situationer och inkludera dessa åtgärder i sina gemensamma rekommendationer för utkastplanerna för 2019.

I de fall där stora problem med begränsande arter kvarstår även efter det att alla lämpliga åtgärder har vidtagits kommer medlemsstaterna att föreslå alternativa bevarandeåtgärder för att minska risken för choke-situationer. Vid behov kommer kommissionen att inhämta vetenskapliga utlåtanden antingen från Ices eller STECF angående lämpliga åtgärder för dessa bestånd.

Haagpreferenserna (BE, DE, DK, FR och NL)

Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike och Nederländerna anser att fördelningsnycklarna för medlemsstaternas kvoter godkändes 1983. Dessa nycklar utgör grundvalen för relativ stabilitet, som är en princip som fastställts genom den grundförordning som styr den gemensamma fiskeripolitiken. Det är vår uppfattning att Haagpreferenserna strider mot principen om relativ stabilitet.

Stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) med avseende på bestämmelserna för ål (kommissionen och DE)

När medlemsstaterna antar sådana nationella nödatgärder som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 1380/2013 uttryckligen i samband med genomförandet av Ices utlåtande om ål får de överväga att använda tillfälligt upphörande i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 508/2014.

Hållbar förvaltning av torsk i Irländska sjön (UK och IE)

Med beaktande av den mycket stora TAC-ökning som man beslutade om för torsk i Irländska sjön för 2018 åtar sig Irland och Förenade kungariket att i december 2018, på grundval av Ices utlåtande, godta en TAC för detta bestånd i linje med nivån för maximalt hållbart uttag för 2019, även om detta leder till en betydande minskning.

Ansjovis i 9a (ES och PT)

Spanien och Portugal är medvetna om att den vetenskapliga grunden för förvaltning av ansjovis i 9a måste förbättras avsevärt för att man ska kunna göra en fullständig analytisk bedömning av beståndet. Det är särskilt viktigt att utföra undersökningar om biomassa och samla in uppgifter om ålderssammansättning för samtliga 9a-områden i syfte att förbättra kunskaperna om beståndet. Spanien och Portugal åtar sig därför att avsevärt förbättra insamlingen och bedömningen av vetenskapliga uppgifter under 2018 genom att

- göra större investeringar i personalresurser och expertis för att påskynda nödvändig forskning,
- i god tid genomföra omfattande undersökningar om biomassa under 2018, inbegripet under hösten.

Sydkummel (ES och PT)

Spanien och Portugal åtar sig att stödja alla nödvändiga åtgärder som behövs för att uppnå maximalt hållbart uttag absolut senast 2019. Dessutom kommer Spanien och Portugal att vidta alla lämpliga åtgärder för att på ett effektivt sätt kontrollera fisket efter sydkummel i syfte att säkerställa att det inte sker någon icke fördelad landning av sydkummel i framtiden.

Havsabborre (kommissionen)

Efter det att Ices har fastställt riktmärkena 2018 kommer kommissionen att överväga huruvida det finns skäl att se över åtgärderna för havsabborre och tillåta landningar av havsabborre inom fritidsfiske.

Flexibilitet mellan områden för taggmakrill, från Ices-sektion 8c till delområde 9
(kommissionen och ES)

Kommissionen kommer att lämna in en begäran till Ices om ett vetenskapligt utlåtande om huruvida det också på lång sikt vore hållbart att öka flexibiliteten mellan områden från 5 % till 15 %, från sektion 8c till delområde 9, och konstaterar att det i det aktuella vetenskapliga utlåtandet anges att flexibiliteten gäller två olika bestånd.

Brokrocka (kommissionen)

I början av 2018 kommer kommissionen att be Ices att tillhandahålla tidigare vetenskapliga utlåtanden om alla bestånd av brokrocka. Om utlåtandena så medger kommer kommissionen att överväga att så snart som möjligt föreslå att en motsvarande ändring av TAC:en görs under året.

Fritidsfiske efter havsabborre i norr (4bc, 7a-h) (kommissionen, FR, NL och UK)

Frankrike, Förenade kungariket och Nederländerna, som beaktar den betydelse som fritidsfiske efter havsabborre har för ekonomin i kustregionerna,

som är medvetna om att havsabborrhbeståndet i det norra området är akut hotat,

som konstaterar att fritidsfiskfångsterna uppskattas ha överstigit fiskfångsterna inom yrkesfisket,

som beaktar de begränsningar som fritidsfisket innebär för uppskattningen av fiskedödligheten,

som beaktar att man skyndsamt måste anta lämpliga åtgärder mot bakgrund av biomassans status,

anser att det efter att man har godtagit drastiska förvaltningsåtgärder för alla kategorier av fiskeyrken är berättigat att bibehålla en försiktighetsinriktad förvaltning av fritidsfiske som grundar sig på fångst och frisläppande under hela året.

Mot bakgrund av resultatet av översynen av bedömningsmodellen för havsabborre, som Ices ska offentliggöra i mars 2018, kommer man att överväga möjligheten att tillåta landning av en havsabborre per person per dag under en begränsad tid.

Svärdfisk (IT)

Italien ställer sig fortfarande starkt ogillande till de fiskemöjligheter som har fastställts för svärdfisk i Medelhavet, något som återspeglas i talan om ogiltigförklaring i mål C-611/17. I konstruktiv anda kommer Italien dock inte att motsätta sig den slutliga kompromissen som helhet, men förbehåller sig under alla omständigheter rätten att väcka talan mot bestämmelserna om svärdfisk i Medelhavet.

Förslag till flexibilitet mellan områden för marulk och glasvar i Ices-område 7 (ES)

Spanien kan inte godta en flexibilitet som skulle tillåta att 25 % av TAC:en för marulk och glasvar i Ices-område 7 fångas i Ices-områdena 8a, 8b, 8d och 8e av medlemsstater med en kvot för dessa bestånd i båda områdena, eftersom detta inte skulle uppfylla de olika berörda spanska sektorernas förväntningar.

Fiske efter arktisk maskeringskrabba i området runt Svalbard under 2018 (LV)

Med beaktande av att Europeiska kommissionen inte har gjort något starkt åtagande i fråga om omedelbara och konkreta åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna har möjlighet att utnyttja fiskemöjligheterna för arktisk maskeringskrabba i området runt Svalbard för 2018, och med tanke på de negativa erfarenheterna av lösningen av frågan under 2017 samt bordningen av ett lettiskt fiskefartyg i området runt Svalbard då det inledde sitt fiske efter arktisk maskeringskrabba, avstår Lettland från att rösta för förordningen.

Den aktuella situationen, där EU-medlemsstaternas lagliga rättigheter enligt Parisfördraget och tillhörande fiskemöjligheter för arktisk maskeringskrabba inte respekteras och olagligen hindras utan att berörda myndigheter vidtar omedelbara och kraftfulla åtgärder för att avhjälpa situationen, är oacceptabel för Lettland.